

[Socialministeren.]

Det næste Afsnit, der begynder med § 6, om Ungdomsforanstaltninger, er det Omraade, hvor der er foretaget de mest gennemgribende Ændringer. Her er foreslaaet Bestemmelser, der paa væsentlige Punkter adskiller sig fra de hidtil gældende. I § 6 bestemmes, at der som Bistand for Beskæftigelsescentralen ved Administrationen og som raadgivende for Socialministeren, Beskæftigelsescentralen og Arbejdsdirektøren med Hensyn til Spørgsmaal om Beskæftigelse og Uddannelse af unge arbejdsløse nedsættes et Udvalg, Ungdomsudvalget, bestaaende af en af Socialministeren for 3 Aar udnævnt Formand samt 4 af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 valgte Repræsentanter; ved Behandlingen af alle Sager, der vedrører disse Foranstaltninger og angaar Beskæftigelse af de unge, vil Beskæftigelsesudvalget, som nedsættes i Henhold til Lovforslagets § 1, være at supplere med Ungdomsudvalget.

Det hedder dernæst i § 7, at for saa vidt Kommuner, Foreninger eller andre egnede Organer ønsker at iværksætte Foranstaltninger til Beskæftigelse af unge arbejdsløse, vil der af Statskassen kunne ydes Tilskud til saadanne Foranstaltninger, og det bestemmes endvidere — hvad jeg anser for at være af afgørende Betydning —, at Ungdomsudvalget selv kan tage Initiativet og stille Forslag om Iværksættelse for Statskassens Regning af Foranstaltninger til Beskæftigelse af unge arbejdsløse. Beskæftigelsescentralen i Forbindelse med Ungdomsudvalget skal føre Tilsyn med, at de Foranstaltninger, hvortil der ydes Tilskud, opfylder de fastsatte Betingelser.

Deltagerne i Ungdomsforanstaltningerne skal normalt beskæftiges i 48 Timer ugentlig ved Arbejde, Undervisning og Sport, heraf mindst 28 Timer ved Arbejde. Den Tid, hvori en Person skal være Deltager i en Ungdomsforanstaltning, kan normalt ikke fastsættes til mindre end 6 Maaneder eller til mere end 12 Maaneder. Dette hindrer naturligvis ikke, at naar der er Brug for Arbejdskraft ude i det private Erhvervsliv, kan den paagældende unge selv skaffe sig Arbejde, og saa glider han ud af Ungdomsforanstaltningen, og i samme Øjeblik der gennem et Arbejdsanvisningskontor eller paa anden Maade bliver Efterspørgsel efter Arbejdskraft, vil de unge være at henvise til de paagældende Arbejder i det private Erhvervsliv.

Der skal ydes Deltagerne i disse Ungdomsforanstaltninger et fast Beløb af ikke

over 14 Kr. pr. Uge til Dækning af Udgifter til Kost og Logi, og herudover skal der ydes dem et Arbejdsvederlag, der normalt skal ligge mellem 13 og 16 Kr. pr. Uge. Vederlaget for den enkelte Deltager kan under Hensyntagen til hans Forhold i det hele med Udvalgets Samtykke nedsættes eller forhøjes. For Nedsættelsens Vedkommende gælder, at det naturligvis ikke er Mening, at man alene skal tage Hensyn til, om den paagældende er mere eller mindre hurtig eller arbejdsdygtig. Der er ved alle disse Foranstaltninger et pædagogisk Hensyn at tage. Den, der er mindre egnet, hvad han jo ikke selv behøver at være Skyld i, men viser virkelig god Vilje, skal ikke straffes paa sin Pung. Paa den anden Side skal Muligheden for at nedsætte Arbejdsvederlaget findes for de Tilfælde, hvor en af de unge, der kunde bestille mere, end han gør, men baade udviser mindre Flid og maaske i andre Henseender mindre god Opførsel, trænger til en Advarsel; for ham skal Vederlaget kunne nedsættes som en Slags første Varsel, inden han eventuelt bortvises fra Foranstaltningen. Og det er Forudsætningen, hvad der er fastsat i en anden Bestemmelse, at i Tilfælde af Bortvisning eller som Følge af Nægtelse af at lade sig anvise Arbejde ved disse Foranstaltninger ophører Retten til overhovedet at modtage Understøttelse af de sociale Udvalg eller andre sociale Institutioner. De paagældende, som jo heldigvis kun vil være enkelte Individier, der dog ikke skal have Lov til at ødelægge Karakteren af disse Foranstaltninger, maa finde sig i at blive anstaltbehandlet som det eneste rimelige, indtil de kommer til bedre Forstaaelse af, at naar Samfundet under disse Vilkaar skaber Muligheder for, at de kan komme til at bestille noget og erhverve baade Arbejdskraft og Sundhed, er det asocialt at nægte at deltage deri, og saa maa de finde sig i at blive behandlet saaledes, som asociale Individier nu engang maa behandles af det øvrige Samfund.

Det er desuden bestemt, at en Trediedel af Arbejdsvederlaget, eller hvis der bliver Tale om Akkord, saa en Trediedel af det Beløb, hvormed Akkordvederlaget overstiger 14 Kr., af Foranstaltningens Ledelse skal hensættes i en Sparekasse for de paagældende, saa at de faar Beløbet udbetalt med paaløbne Renter, naar de forlader Foranstaltningen. Det betyder naturligvis ikke, at hvis en ung Mand skal have et Sæt Tøj, og man kan se, at det er nødvendigt, at han faar det, skal han ikke kunne faa en Del af det, han har opsparet. Men Hensigten er,